זרע קודש — ראש חדש אב

בחודש אב הצירוף מצרופי הוי' הוא הר"ת של "הסכת "ושמע "ישראל "היום כי ענין הגלות הוא ע"ד שאמרו ז"ל שאמר ית' שהנדה תתרחק מבעלה כדי שתהא חביבה על בעלה כשעה ראשונה שנכנסה לחופה נמצא זה התרחקות של הנדה מבעלה גורם התקרבותה אח"כ לבעלה ביתר שאת וכן ענין התרחקותינו בגלות שנראה שח"ו ית' מרחק אותנו הוא לצורך התקרבות גדול שיהי' לנו לעתיד לאין שיעור וערך והפסק ובזוה"ק כתיב ואע"ג דשכינתא איהו בגלותא לגבי בעלה כנדה כו' הענין כנ"ל והנה דרך האשה נדה שצריכה ללבוש בגדי נדותה ואח"כ לובשת לבנים לימי ליבון טהרתה וזהו הענין עתה בגלות שכל רודפי' השיגוה בין המצרים מי"ז בתמוז עד אחר ט"ב הם כ"ב יום רומז שאז השם הוי' נתלבש כביכול בלבוש והלבוש הוא האות הקודם אורו מלביש ומקיף לאות שאחריו כדוגמת שאנו רואין שהלבוש היא על האדם כן האות הקודם הוא על אות שאחריו ואותיות הקודמי' של השם הוי' גי' כ"ב נגד כ"ב יום אלו שאז כביכול לובש לבוש וזהו בחי' ובדם ענבים סותה שפי' לבוש כנ"ל שע"י בחי' דם נדה בא בחי' לבוש הנ"ל והנה הצירוף הזה שמשמש בחודש אב מורה דין כי כתיב ותלכנה שתיהן וכ' בס' שתי ההי"ן ה' ראשונה משם הוי' וה' אחרונה וזה מורה רחמים שה' ראשונה נקראת אמא עילאי וה' אחרונה נקראת בתה ומורה רחמים שתלכנה שתיהו ומתיחדת בחי' בת אצל בחי' אם אבל בצירוף הזה של אב יש פירוד בניהם וזה החודש מרמז על שבט שמעון שהוא שבט חמישי בנסיעות הדגלים נגד חודש החמישי חודש אב וז"ש בשמעון כי שמע ה' כי שנואה אנכי כו' כי בזה החודש אינו מתגלה כ"כ אהבתו ית' ולכן הצירוף מר"ת הסכת ושמע כו' ג"כ הלשון שמיעה וכשיקיים הסכת ושמע ישראל היום ישמע ה' כי שנואה אנכי כביכול על בחי' כנ"סי שאינה בהתקרבות כ"כ ויתן לנו הגאולה בחי' לידה ילדה ציון בני' ויהי' בחי' הפעם ילוה אישי אלי כי עתה יאהבני אישי ולכן "איכה "ישבה "בדד "העיר ר"ת איבה וכשיהי' היחוד לעתיד יהי' מהם אותיות ביאה כן יהי' ב"ב אמן: